

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił ponownie uprawnienia wnioskodawcy do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 roku tj. od dnia nabycia uprawnień do renty do dnia 31 marca 2016 roku. Wysokość pobieranej renty nie ulega zmianie natomiast renta podlega waloryzacji i wynosi od dnia 1 marca 2013 roku – 1471,02 zł i od 1 marca 2014 roku 1494,56 zł. W decyzji wskazano ponadto ,że renta będzie wypłacana 20 dnia każdego miesiąca. Podstawę opodatkowania będzie stanowiła kwota 1495 zł. Od dnia 1 kwietnia 2014 roku zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego będzie wynosiła 107 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 134,51 zł, w tym odliczana od podatku 115,83 zł, odliczana z kwoty świadczenia 18,68 zł. Od dnia 1 kwietnia 2014 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 1253,05 zł.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.). / decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 30 kwietnia 2014 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca S. J. (1). W uzasadnieniu decyzji wskazał ,że w decyzji powołano się na ponowne ustalenie renty. Wcześniej nie otrzymał prawomocnej renty / odwołanie k- 2/. Podczas rozprawy wnioskodawca wskazał ,że nadal popiera odwołanie oraz podniósł ,że ma przyznaną rentę zaliczkowo ale nie ma przyznanej renty prawomocnie./ oświadczenie wnioskodawcy 00:03:09 i 00:06:08 CD k- 61/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazano ,że w okresie od 1 grudnia 2011 do 31 marca 2014 roku wnioskodawca pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Po rozpoznaniu wniosku z dnia 20 lutego 2014 roku , wnioskodawca orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 18 marca 2014 roku został uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 marca 2016 roku. Wnioskodawca nie złożył od powyższego orzeczeni sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji / odpowiedź na odwołanie k- 4-40dw/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.).

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, to jest od stycznia 1991 roku do grudnia 2000 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 66,41%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową (2.822,66 zł) wynosi 1.874,53 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wynosi 1.969,76 zł. Do ustalenia renty Zakład uwzględnił 29 lat i 2 miesiące okresów składowych i 9 miesięcy okresów nieskładkowych. Zakład wskazał, iż wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 1.048,65 zł.

Za okresy od 14 października 2009 roku do 28 lutego 2010 roku, od 19 maja 2010 roku do 18 sierpnia 2010 roku, od 20 września 2010 roku do 31 grudnia 2011 roku, od 2 sierpnia 1999 roku do 31 maja 2009 roku, za które nie udokumentowano wynagrodzenia przyjęto najniższe wynagrodzenie obowiązujące w jednostkach gospodarki uspołecznionej proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Zakład wskazał, iż w celu przyjęcia faktycznie osiągniętych zarobków należy przedłożyć dokumenty potwierdzające wysokość wynagrodzenia. / decyzja w aktach ZUS/

Decyzją z dnia 17 maja 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.).

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych to jest od stycznia 1991 roku do grudnia 2000 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 66,41%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową (2.822,66 zł) wynosi 1.874,53 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wynosi 1.969,76 zł. Do ustalenia renty Zakład uwzględnił 29 lat i 1 miesiąc okresów składkowych i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Zakład wskazał, iż wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 1.047,80 zł. Renta po waloryzacji wynosi 1.101,05 zł. Zakład wskazał, iż decyzja nadal jest w kwocie zaliczkowej z uwagi na koniczność poświadczenia wskazanych okresów w Wydziale (...) i Składek. /decyzja w aktach ZUS /

Decyzją z dnia 2 lipca 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.).

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych to jest od stycznia 1998 roku do grudnia 2007 roku. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi 2.992,24 zł. Do ustalenia wysokości podstawy wymiaru przyjęto 30 lat 4 miesiące okresów składkowych i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Powyższa decyzja jest decyzją ostateczną. / decyzja w aktach ZUS/.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt VIIIU 111/13 Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi oddalił odwołania wnioskodawcy od powyższych decyzji (z dnia 6 kwietnia 2012 roku , 17 maja 2012 roku i 2 lipca 2012 roku) / wyrok w aktach sprawy VIIIU 111/13, okoliczność znana sadowi z urzędu/

Decyzją z dnia 8 marca 2013 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. dokonał waloryzacji renty przysługującej ubezpieczonemu S. J. z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2013 roku.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.).

Wysokość zwaloryzowanej renty ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2013 roku (1.414,44 zł) przez wskaźnik waloryzacji 104%. Renta po waloryzacji wyniosła 1.471,02 zł. / decyzja w aktach ZUS/

Decyzją z dnia 25 marca 2013 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił rentę ubezpieczonemu S. J. z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2014 roku.

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż renta podlega waloryzacji od dnia 1 marca 2013 roku i wynosi 1.471,02 zł. / decyzja w aktach ZUS/

Decyzją z dnia 26 czerwca 2013 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. dokonał rozliczenia renty ubezpieczonego S. J. (2).

Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż przychód ubezpieczonego w 2012 roku wyniósł łącznie 22.127,03 zł i nie przekroczył najniższej kwoty granicznej przychodu (70% przeciętnego wynagrodzenia). Osiągnięty przychód nie uzasadniał zmniejszenia ani zwiększenia renty. Zakład ustalił, że świadczenie było wypłacane w prawidłowej wysokości. /decyzja w aktach ZUS/.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 czerwca 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania wnioskodawcy od powyższych decyzji (z dnia 8 marca 2013 roku , 25 marca 2013 roku i 26 czerwca 2013 roku) / wyrok w aktach VIIIU 1832/13, okoliczność znana sądowi z urzędu /

W dniu 20 lutego 2014 roku wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. We wniosku wskazał ,że nadal pracuje jako elektryk / wniosek w aktach ZUS/.

Wobec powyższego wniosku , wnioskodawca został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS. W dniu 18 marca 2014 roku Lekarz Orzecznik ZUS wydał orzeczenie , w którym orzekł ,że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 marca 2016 roku. Niezdolność do pracy u wnioskodawcy trwa i jest związana ze stanem narządu ruchu / orzeczenie w aktach ZUS/ . Wnioskodawca nie złożył sprzeciwu od powyższego orzeczenia do Komisji Lekarskiej ZUS / niesporne/.

Wobec powyższego organ rentowy w dniu 8 kwietnia 2014 roku wydał decyzję . w której ustalił ponownie uprawnienia wnioskodawcy do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 roku tj. od dnia nabycia uprawnień do renty do dnia 31 marca 2016 roku. / decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt sprawy w tym akta ubezpieczeniowe. Podnieść należy, że wnioskodawca swoje zarzuty dotyczące zaskarżonej decyzji ograniczył wyłącznie do podniesienia kwestii ,że w jego ocenie nie ma prawomocnie przyznanej renty. Wnioskodawca nie złożył ponadto żadnych wniosków dowodowych. Ponadto jego wypowiedź na rozprawie poza wskazaniem ,że nadal popiera odwołanie i nie ma prawomocnie przyznanej renty nie zawierała żadnych twierdzeń dotyczących zaskarżonej decyzji. W ocenie Sądu wypowiedź podczas rozprawy stanowi subiektywne spostrzeżenia i uwagi wnioskodawcy dotyczące rzekomych nieprawidłowości przy ustalaniu kapitału początkowego. Jak trafnie wskazał pełnomocnik ZUS-u uwagi te nie mają żadnego związku z rozpoznawaną sprawą.

Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu . Wydana w sprawie decyzja odpowiada prawu.

Zgodnie z treścią art.62 ust.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.748) renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy.

Zasady ustalenia renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy zostały określone w art.62 ust.1 ww. ustawy. Renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art.19 (czyli 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym),
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych,

4) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów składkowych oraz nieskładkowych, przypadających od dnia zgłoszenia wniosku o rentę do dnia, w którym rencista osiągnąłby wiek, o którym mowa w art.24 ust.1a.

Zgodnie z ust.1a art.62 przy obliczaniu wysokości renty art.53 ust.3-5 stosuje się odpowiednio. Odpowiednie stosowanie art.53 ust.3 i 4 oznacza, że rentę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru renty poprzedniej, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do podstawy wymiaru świadczenia, a następnie rentę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do tego świadczenia, chyba że zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawy wskazał za podstawę wymiaru renty podlegał co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, wtedy wysokość renty oblicza się do nowej kwoty bazowej. Nową kwotę bazową uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej renty.

Zgodnie z treścią art.88 ww. ustawy o emeryturach i rentach renta podlega waloryzacji corocznie od 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego w którym przeprowadza się waloryzację. Wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym (art.89 ust.1 ww. ustawy). Wnioskodawca pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2014 roku. Świadczenie to w każdym roku było waloryzowane. Wnioskodawca w lutym 2014 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty na dalszy okres.

Zgodnie z treścią przepisu art. 59 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.). ubezpieczonemu przysługuje renta okresowa, jeżeli jego niezdolność do pracy jest okresowa, na czas wskazany w decyzji organu rentowego.

Zgodnie z treścią przepisu art.107 powyższej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Zgodnie z treścią przepisu art.14 powyższej ustawy oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia:

1) daty powstania niezdolności do pracy,

2) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy,

3) związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami,

4) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji,

5) celowości przekwalifikowania zawodowego

- dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu. Orzeczenie takie zostało wydane w stosunku do wnioskodawcy w dniu 18 marca 2014 roku, w którym lekarz orzecznik uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do 31 marca 2016 roku. Wnioskodawca orzeczenia powyższego nie kwestionował. Zgodnie z art.14.3 powyższej ustawy orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Wobec powyższego organ rentowy zasadnie wydał zaskarżoną decyzję. W decyzji wskazano kwoty renty po dokonaniu waloryzacji w 2013 i 2014. Kwota renty do wypłaty została ustalona w prawidłowej wysokości.

W dacie zamknięcia rozprawy wydane w stosunku do wnioskodawcy decyzje w przedmiocie przyznania i wysokości renty, jak również przyznania decyzją ostateczną renty są prawomocne.

Wobec powyższego Sad oddalił odwołanie wnioskodawcy.